

inquietud

Periòdic adherit al Partit d'Esquerra Republicana

Redacció: Plaça Bestiar, 15

Sortirà els dissabtes

Administració: J. Montañà, 70

Preu de subscripció: 2'50 pessetes semestre

Preu del número solt: 15 cèntims

Des de que va deixar de publicar-se INQUIETUD fins ara, que torna a la palestra amb un camp d'acció més net d'obstacles, s'han escolat una pila de dies i de mesos, plens d'esdeveniments de prou transcendència i de circumstàncies tan remarcables que, amb tot i no ésser-nos possible fer-ne un historial detallat, és necessari situar-nos fent-ne un exàmen general, puix són el principi de la nova fassa política actual i el punt de partida de les noves estructures dels partits catalans d'esquerra, i, per tant, la definició absolutament necessària d'aquestes esquerres.

* * *

Moviment de desembre. Dies de febre i d'emocions. Dies grisos. Fracàs de la revolta republicana iniciada a Jaca pel capità Galán. Franco a Madrid fa una temptativa que tampoc reïx. Consell sumaríssim i afusellament de Galán i Garcia Hernández. Comitè revolucionari empresonat. Gent a Fergástul arreu d'Espanya: companys, coneguts, homes representatius. Exilis i fugides forçades. Anunci d'eleccions i d'abstencionisme.

Crisi de govern. Formació del nou govern amb trastos vells i que van a la liquidació del seu poc prestigi polític. Més anunci d'eleccions amb aixecament de la censura i restabliment de garanties.

Consell de guerra contra oficials revoltats a Jaca. Pena de mort al capità Sediles. Indult reial. Comèdia i molts anys de presidi a ell i companys. Procés del defensor Domingo. Vista de la causa contra el comitè revolucionari de Madrid. Presó, presó i al carrer. Justícia!

Amnistia demanada pels estudiants madrilenys, que reporta un altre dia de dol. Barcelona, València, etc. I segueix l'ordre i l'imposició de l'ordre amb un desordre que sabem que és la normalitat.

* * *

L'ambient és favorable a l'esquerra. La

El poble demana amnistia a plena veu i la veu del poble és la veu de la justícia.

CANDIDATURA d'Esquerra Republicana

Jacint Riera

Jaume Montañà

Gabriel Sabatés

Pere Iglesias

Ramon Xicota

Jaume Solsona

Miquel Gabarró

Ramon Gulart

Bartomeu Pedragosa

Jaume Pla

República és victorejada i demanada per tothom. Es l'hora de les esquerres! L'arribada de Macià a Catalunya defineix de una vegada per sempre la catalanitat d'aquestes esquerres amb la rebuda triomfal i apoteòsica que li van retent totes les poblacions al seu pas i en les visites que va fent a tots els pobles que el reclamen per a tributar-li un homenatge i celebrar el seu retorn.

Sorgeix la Conferència d'Esquerres, que constituïda en gran assemblea, rep les adhesions de l'Estat Català i d'infininitat de partit i entitats de tot Catalunya. D'aquesta Assemblea en neix un veritable partit d'Esquerra Republicana de Catalunya amb un programa i amb una estructuració ben definidament esquerrana.

Per altra part desapareix Acció Republicana, per a entrar a formar un sol nucli i un sol partit amb Acció Catalana, i en neix «Acció Catalana Republicana», força d'esquerra «temperada» i que ha estat classificada de centre, tot i els malabarismes i el tòpic de la *relativitat de lloc* que han vingut emprant els seus de-

fensors polemístics. Sols cal repassar les llistes de socis per a constatar la infinitat de gent amb tendències lligueres i franciscanes que s'hi troben com el peix a l'aigua.

* * *

La Unió Liberal, Unió Republicana i INQUIETUD, en ésser convidats per a prendre part a la Conferència d'Esquerres sense cap mena de compromís ni lligam previ, sols en qualitat d'observadors, es varen adherir a la mateixa. Ara, en anar a la formació del partit, sols han pogut mantenir llur adhesió Unió Republicana i nosaltres. La Unió Liberal, tot i veient amb molta simpatia l'obra que està portant a terme la Conferència, no pot fer acceptar automàticament un programa de partit als socis de l'entitat i per aquest motiu hom té el propòsit de crear una secció política dins de La Unió Liberal i des d'ella mantenir l'adhesió al nou partit.

Unió Republicana i INQUIETUD, adherits doncs, al partit d'Esquerra Republicana, es creuen en el deure de propugnar per l'establiment, dintre la col·lectivitat, dels punts bàsics del partit i del seu programa, i apoiats per un grup de socis de La Unió Liberal, van a presentar batalla en la propera lluita electoral contra la política caciquista i personalista, dignificant i fent que en el nostre poble siguin els homes d'ideals els que regeixin els nostres destins i els únics capaços de defensar-nos contra les vexacions i injustícies que venim sofrint per part de tots els polítics de conveniència que fa anys usurpen el govern municipal.

Presentem, doncs, una candidatura integrada per elements d'esquerra republicana que forçosament s'imposaran per damunt dels interessos creats i dels poders personals, obtenint una victòria esclatant i fent d'una vegada i per sempre, de Granollers, la ciutat liberal i republicana que tots desitgem.

Contribuïm a la subscripció pro víctimes i perseguits de l'alçament de desembre.

El deure de les noves promocions

La gent, considerada com a col·lectivitat, té una arrelada inclinació a simplificar les coses i explicar-se els fets de la manera que li és més planera. Fuig sempre de les complicacions que el raciocini, portat fins a la darrera conseqüència, li podrien reportar i aviat es decanta per un cantó o per un altre, moltes vegades sense posseir el sentit crític suficient per a ponderar els matisos o per a copsar les intencions humanes en tota la seva integritat.

A les petites ciutats i davant d'un fet polític, és quan hom veu clarament aquest fenomen que podríem dir-ne d'escurçament de la visió, per mandra d'analitzar i sospesar les circumstàncies que han ocasionat el fet que la gent vol explicar-se.

I anem a ésser també més clars nosaltres:

Difícilment a les petites ciutats, la gent, sap avenir-se amb la presència de tres o més grups polítics. El costum és que n'hi hagi dos: el que governa i el que espera governar; el que remena les cireres i el que voldria remenar-les. Cada un d'aquets partits és format pels adversaris personals dels homes que formen l'altre i entre ells no hi cap una avinentesa d'amistat ni una possibilitat de treva. Són irreconciliables.

Possiblement ha nascut d'ací la idea general de que la política, a les petites ciutats, ha de circumscriure's a les actituds que adoptin els dos partits enemistats d'una manera tan encarniçada. Voluntàriament o involuntàriament, tothom és allistat en un dels bàndols contendents per aquest jutge tan respectacle que es diu «opinió pública» i que a les petites ciutats, és, de vegades,—i sense ell saber-ho—tan feroç com els mateixos contendents. Esperits independents o atrabil·liaris han intentat de romandre equidistants dels dos agrupaments i han emprat la pitjor política que podien seguir per a lograr el seu propòsit i han procurat repartir les seves simpaties; i tan aviat han aplaudit l'actitud d'uns, com han ponderat la dels altres en una equitativa distribució d'elogis i blasmes. Aquesta tàctica no ha fet més que exasperar els ànims en contra dels qui l'han emprada i la lluita pel predomini ha seguit exactament com sempre.

Per a reaccionar contra aquesta guerra inútil i sangonenta, cal la formació d'un tercer agrupament que ajunti les forces joves, les forces verges, en un anhel de lluita noble i sota la bandera flamejant d'uns ideals.

Es comprensible l'estupefacció de la gent davant la creació d'aquest nou partit, que tira per terra les idees que de la lluita política s'havia anat formant en el transcurs del temps. I, no obstant, la seva

simpatia—la de la massa—es decanta poc a poc per aquest cantó. Li sembla veure un anhel renovador en els rostres dels nous gladiadors; li sembla que pot depositar-hi la seva confiança i es lliura a l'esperança que desperten les noves promocions, d'història neta o sense història encara.

Aquest guany fàcil, és penyora d'una futura victòria, però omple de responsabilitat els homes que per primer cop es llancen a la brega. Des d'aquell moment els actes de la seva vida pública han d'anar subordinats a la rigidesa d'unes conviccions i a la norma austera i recta d'uns ideals públicament professats; des d'aquell moment han de procurar que els seus actes s'avinguin sempre amb les idees i que els seus procediments no desdiguin dels seus principis. I, per sobre de tot, si volen ésser una força renovadora, hauran de despreocupar-se de l'enemic per a pensar, més que en les caigudes llastimoses dels altres, en la seva pròpia actuació ciutadana, ajustada concretament a les normes de la seva consciència.

E. SARROCA

Mercès a tots...

... els que durant el nostre curt captiveri durant els passats fets del desembre s'interessaren per nosaltres i pel nostre alliberament.

Avui, en retornar a la llum pública INQUIETUD, aprofitem l'avinentesa per a regradiar-vos de les atencions i sacrificis que durant aquells tres dies tinguéreu i féreu per nosaltres i que foren el consol del nostre aïllament i la satisfacció de poder constatar el valor de la companyonia i del sentit liberalíssim que caracteritza el nostre poble.

A tots: als de dintre i als que ens visitaveu, els qui bregaveu per a obtenir la nostra llibertat, des del més alt al més baix en influència o representació, a tots us tindrem etern agraïment.

No volem fer una llista — que seria llarguíssima — perquè creiem que tots obràreu tan desinteressadament, que no ha de molestar-vos aquesta ommissió.

Al mateix temps lamentem no haver pogut donar satisfacció a qui havia pres tant d'interès a fer-nos l'estància més llarga.

Mercès a tots.

PERE IGLESIAS I FRANCESC CAMPS

«El procediment ideal, dins el règim democràtic, és que cada partit es presenti sol, amb la seva bandera ben alta i ben dreta, a les consultes del sufragi, i en això hi ha un dels principals avantatges del sistema de representació proporcional. Les coalicions porten sempre un element de confusió, i quan s'hi acut sistemàticament, acaben per mistificar les ideologies i per desfer els partits, que són la bastida necessària per a la realització dels ideals i per al govern dels pobles.—A. ROVIRA VIRGILI.»

L'hora de les Esquerres

En el camí ascendent de la marxa dels pobles, malgrat i els rutinarismes dels senyors Esteves, tot té la seva hora. Hi ha un desgast natural dels vells procediments de govern i cal canviar-los, perquè els conflictes a solucionar són nous, i per tant també han d'ésser nous els procediments per a solucionar-los.

La post-guerra ha creat una sèrie de conflictes, essent el que més es deixa sentir la crisi econòmica. La falta de previsió dels governs ha fet que repercutís en una manca de treball, comptant-se en uns quants milions els obrers parats a tot Europa.

Aquest procediment és vell. Ja fa segles que el que produeix més del què consum, n'és la primera víctima. Més, com que tot canvia, aquesta misèria, que abans s'aturava fent cúa a la porta dels convents on era repartida la trista i miserable sopa, ara esclata manifestant-se al carrer. Per això la gent d'ordre, com ella s'anomena, veu en aquest fet un perill i d'aquest perill en diuen comunisme.

El comunisme, com perill no existeix, però pot existir. Pot existir si continuen els mateixos procediments. Més ben dit, tancant els ulls a la realitat. I la realitat és que el capital està en mans d'una minoria molt reduïda i aquesta, egoista de mena i tenint al seu domini els governs del poble, creu que pot sacrificar la massa obrera i així salvar-se. I no vol veure que darrera dels obrers hi ha el petit comerç i la petita indústria que viuen artificialment, donant una pauta d'això el nombre crescut de suspensions de pagaments i fallides, degut en part als molts impostos als quals tenen necessitat els governs de recórrer per a cobrir les despeses, que cada dia són més absorbents.

Hi ha una solució, i és el sacrifici a la inversa. El que gaudeix de més beneficis és just que sigui el primer en sacrificar-se.

El nostre poble és com un malalt. Fins l'any 23 estava en tractament de medicina i no donant resultat, la dictadura féu de cirurgia; el malalt empitjorà i va haver de tornar al primer tractament, ja fracassat.

No es pot perdre un moment si vol salvar-se. Es qüestió d'una hora i l'hora és de les esquerres. Persistir amb el vell procediment, és donar ocasió a que el malalt empitjori i llavors si que el perill comunista serà veritat.

Es hora de triar.

CUCH

Lector: Recordat que els diaris madrilenys EL SOL i LA VOZ han passat a ésser òrguens de dreta i, per tant, reaccionaris.

EL MANIFEST D'ESQUERRA REPUBLICANA

Ciutadans de Granollers

Després d'aquests set anys vergonyosos de Dictadura, després de les vexacions més cruels i les humiliacions més punyents inferides a la civilitat i a la ciutadania, el Poder que de fet governa l'Estat Espanyol — sense l'atribut legítim de la sobirania, que resideix únicament en el poble, — sembla decidit a canviar de ruta i convoca unes eleccions perquè aquest poble, vexat i humiliat — però únic sobirà, — escolleixi els homes que han de representar-lo als Ajuntaments.

Aquest fet — trascendental en la vida pública dels països normals — pren a Espanya tot el caire meravellós d'una resurrecció i el cos orgànic de les nacions ibèriques s'alça de la tomba on fou enterrat en vida per un acte de força — ara fa set anys — i amb un rejuveniment insospitat, amb una energia abasagadora, crida contra l'ultratge i contra els homes que varen consentir-lo i els que el varen mantenir tan llarg temps en les capitals i en les petites ciutats, en les viles i en els poblets d'aquest desgraciat país.

Aquest redreçament civil, aquesta magna mobilització ciutadana, volen dir ben clar que ja no són necessàries ni convenients les tuteles; volen dir que ha arribat l'hora de bandejar els caciquismes; volen dir que el poble té el cap prou clar i el cor prou net per a triar-se els seus destins i ocupar el lloc que li pertoca en el concert de les nacions lliures i en la llar universal de les col·lectivitats emancipades.

Granollers, la nostra ciutat estimada, víctima anys ha del caciquisme dels homes audaciosos, carregats de vanitat i de supèrbia; dels homes hàbils, que saben vinclar l'espina en el Govern Civil i en els Ministeris; dels homes utilitaristes, que cerquen guanys materials a favor de la seva representació política; dels homes indiferents, que accepten tots els dogmes i reneguen de totes les doctrines; dels homes fàtius, que creuen de bona fè en llur pròpia superioritat; de tots els homes, en fi, que no poden subjectar-se a la disciplina d'unes conviccions ni a la norma rígida d'uns ideals; Granollers — diem — anys ha representada per totes aquestes menes d'homes, també va rebre l'ultratge de la Dictadura, servida i adorada per aquests agíllissims dignataris — envejats per altres aspirants a dignataris — que saben sacrificar-se pel bé del poble, al qual administren sense cap norma política que els faci nosa i sense cap convicció que els fibli la consciència.

Aquest revulsiu de la Dictadura ha de servir perquè Granollers, com tots els altres pobles, s'emancipi dels poders personals i enquadri les seves legions polítiques: els de la dreta, cap a la dreta, i els de l'esquerra, cap a l'esquerra; que cada ú s'allisti en les noves organitzacions; que cada veí s'apresti a la defensa civil dels propis ideals. Sols així podrem foragitar de casa nostra aquesta nefasta teoria de l'èxit

que agrupa els benavinguts i els eixerits que no tenen ideal per por de perdre-hi.

Cal ennoblir la lluita política — exercici preclar de la ciutadania — i per a ennoblir-la, per a dignificar-la, cal que tothom formi sota la bandera que li sigui més plaent, sota la disciplina que més li agradi.

Es per aquest noble fi, és per aquest desig vehement, que el Centre de Unió Republicana de Granollers i INQUIETUD — adherits al Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, suara format — i un grup de socis de La Unió Liberal — que simpatitzen amb els principis ideològics d'aquell partit i té el projecte d'adherir-s'hi tantost es constitueixi legalment una Secció Política a la popular Associació, — han acordat presentar candidatura en les vinents eleccions municipals, si és que de debò arriben a celebrar-se.

Esquerra Republicana de Granollers va a la lluita per a bandejar d'una vegada i per a sempre més la trista i feroç baralla entre el «Partit de Dalt» i el «Partit de Baix», baralla sostinguda només per un roí esperit de comandament i per un incivil desig de venjança i d'odi personal.

Esquerra Republicana aspira a que l'esperit català, republicà i obrerista del nostre poble, pugui manifestar-se lliurement en aquesta primera crida a la voluntat popular.

Esquerra Republicana preten allunyar de les lluites polítiques locals els vils procediments de les amenaces, del soborn, de les coaccions de tota mena i de les falsificacions del sufragi universal, que varen separar de l'exercici d'aquest dret les masses obreres conscients.

Esquerra Republicana presenta candidats perquè la nostra ciutat, on el sentiment d'esquerra s'ha manifestat abastament, tingui una representació en el Municipi que tothora faci honor als ideals democràtics, als ideals republicans i als ideals de justícia social que informen el nou Partit que presideix la noble i cavallerívola figura d'En Francesc Macià.

Votar els candidats d'*Esquerra Republicana* és una protesta contra les lluites incivils i les intoleràncies confessionals.

Votar els candidats d'*Esquerra Republicana* és afirmar d'una manera contundent l'esperit esquerrista de la població.

Votar els candidats d'*Esquerra Republicana* és ajuntar l'esforç de cada ú en la tasca d'enderrocar la tirania i bastir damunt les seves runes el nou ordre jurídic i el nou ordre social.

Votar els candidats d'*Esquerra Republicana* és votar per una Catalunya digna i liberal, mestressa dels seus actes.

Votar els candidats d'*Esquerra Republicana* és procurar l'adveniment de la Justícia i el triomf de la Llibertat.

Granollers, 27 de març de 1931.

**El Comitè Electoral
d'Esquerra Republicana**

La nostra campanya **CARNET D'ART** Administració?

Fins ara, el nostre pla polític, desenrotllat baix un punt de vista general, trobava l'assentiment d'elements locals originàriament antagònics als nostres principis. Nosaltres, incautes, havíem arribat a creure, per uns moments, en l'existència, a casa nostra, d'homes capaços de permanèixer al servei d'un ideal per damunt de tota la sèrie de lligams i d'interessos personals que crea el tenir botiga oberta.

Mentre la nostra campanya tenia una concepció d'ordre nacional, comptàvem amb l'adhesió aparent d'aquests elements. Però en circumscriure els principis bàsics d'aquella campanya dintre els límits municipals, hem constatat inhibicions que posen de relleu la superficialitat de certes conviccions.

El cas no té res de particular, tractant-se d'homes que no tenen altre assessorament que els interessos creats i que es permeten el luxe de professar doctrines a títol de passa-temps. Nosaltres no podem menys que congratular-nos-en, ja que això situa i defineix clarament les forces combatents en la propera lluita i evita ambigüetats perjudicials al que deu ésser la nostra única i homogènea força.

Ens consideraven amb el suficient grau d'elasticitat per a doblegar les nostres idees acceptant coalicions amb elements incoalicables per essència. Ens creien part component, en aquesta barreja incolora que, preparada amb el tòpic de la «bona administració local», barreja idearis oposats de nul·la consistència, determinant un producte desnaturalitzat per a la satisfacció d'odis personals.

La campanya que anem a començar, l'inspiren els mateixos principis que fins ara hem tingut per guia. Pot ésser que en certs moments revesteixi caràcter personal. Però aquest personalisme no serà el grosser i difamador, característic en els pobles de «partit de dalt» i «partit de baix», condemnat sempre per nosaltres. El nostre personalisme, conseqüència lògica, precisament, de la trajectòria que des del primer moment ens traçarem, tindrà un caire molt més elevat. El personalisme nostre consistirà en senyalar els individus sobres qui recau la delegació o representació, dintre la localitat, de partits o doctrines en pugna amb els principis de llibertat i democràcia.

La nostra campanya en aquest sentit no tindrà altra finalitat que evitar la representació d'aquests elements dintre les corporacions municipals. I això, per dues coses: perquè considerat el municipi com part integrant d'un tot, no es desvirtuï, dintre d'aquest tot, la veu de la verdadera sobirania i perquè considerat com a tot que és en si mateix, no retornin les actuacions funestes que tots hem vist, creant un segon o tercer monopoli de l'administració municipal, per a gaudir dels *dividendos* que el seu noble ofici de governar pobles els proporciona.

JUDA

Propagüeu INQUIETUD!!

En el període de temps que hem estat sense comunicació amb el públic, Granollers ha estat testimoni de dos actes artístics veritablement importants, i que comencen a fer desvetllar la nostra ciutat per a incorporar-la, enc que sigui a pas molt lent, a les poblacions que tenen un nom dins de l'Art.

Per un costat l'exposició de Vicents Albarranch a Barcelona i per l'altre, la d'Adolf Fargnoli a la Biblioteca Popular, són dues branques del mateix arbre que els granollerins n'han assaborit els fruits i n'han delectat les seves belleses.

Amb tot i que la manca d'espai ens obliga a ésser breus, procurarem donar als llegidors l'impressió que nosaltres n'hem rebut, sense que això, naturalment, signifiqui per nosaltres la pretensió de posar càtedra.

De Vicents Albarranch hem de dir que disfrutarem molt davant de les seves teles, cada cop més ben orientades vers un sentit impresionista, que domina a pleret. Algun dels seus quadros podria comparar-se, per la sensualitat del seu colorit, a qualsevol Rajà de la India. Tot i saber que ningú no és profeta a la seva terra, creiem que Albarranch vindrà dia que farà tancar labo ca als que avui, amb tot i la brillant evolució que en ell s'ha portat a cap, miren les seves teles tot fent la mitja rialleta.

Adolf Fargnoli deu ésser un gran romàntic, ja que l'obra d'un artista és indubtablement filla del seu temperament. La col·lecció de capsetes que presenta no poden ésser gustades per tothom; tan sols els que tenen afinitats de sentiments amb l'artífex poden copsar l'espiritualitat de que estan embolcallades. Els més veuran la part artística de l'obra; els menys, a més d'aquella, hi afegiran la sentimental.

ESCOBAR

Construcció i Venda
de
MOBLES

RAMON POUS
Plaça Capità Ostàriz, 1

Visitar aquesta casa, és comprar
Garantia en els treballs d'encàrrec

Davant les pròximes eleccions municipals s'han realitzat una sèrie d'entrevistes i reunions i pactes, propis dels mestres en matèria electorera.

No volem amagar que nosaltres també hem participat en aquests intents, tot i reconèixer que és una fórmula excel·lent quan es tracta de guanyar llocs, prescindint d'ideals i de partits. Nosaltres, però, amb els nostres escrúpols i compromisos de caràcter ideològic, no ens hem considerat lliures d'actuar d'una manera individual i capriciosa units amb altres elements, molt respectables, però massa distanciat de nosaltres en la manera de pensar.

Són moments, aquests, en que convé que els homes que vagin al Municipi hi portin l'opinió del poble en un sentit polític.

El govern i el règim estan a l'espectativa del caire que prendran els Ajuntaments de Catalunya i d'Espanya, i cal que ens donem compte que Granollers és una ciutat i un cap de partit i que la seva tradició és republicana.

El nostre goig fóra que ho poguessim demostrar amb fets davant la Conferència d'Esquerres, a la qual estem adherits, i l'assistència a les sessions de la mateixa, celebrades darrerament, ens han fet constatar que poblacions menys importants que la nostra hi eren representades per l'adhesió de vuit o nou cents socis d'un sol Centre Republicà.

¿Qui té la culpa que Granollers no es trobi al nivell d'aquestes altres poblacions?

Tots ho sabem. Fa masses anys que es juga amb els ciutadans i se'ls fa *administració*, despertant-se en ells odis o simpaties en contra o en pro de determinats senyors.

Un poble encarrilat d'aquesta manera, si en aquests moments culminants per a l'història del país no es desvetlla, sols portarà *administradors* al Municipi del tipus que vaig a retratar amb la següent anècdota:

Conten que una vegada en una sessió pública de l'Ajuntament, es va votar una proposició mentre un dels regidors dormia. El del seu costat, donant-li un cop al braç, li preguntà:

—¿Què votes tu?

—El que digui En Pep.

I tornà a tombar-se amb la mateixa il·lusió d'un infant en un bressol guarnit de plomes i cotó fluix.

Granollerisme? Administració? Molt bé; però ja ens n'heu fet massa!

GABRIEL SABATÉS

La manca d'espai ens ha obligat a retirar original preparat per al present número.

Imp. Garrell: Clavé, 25: Telèfon: 23 Granollers

Confiteria
Pastisseria
Queviures

LA PALMA BAR

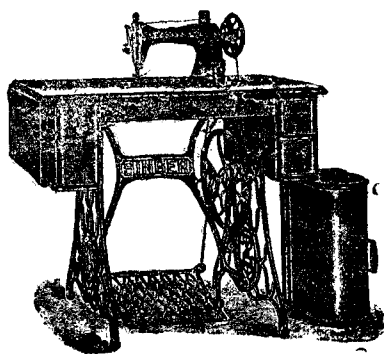
Café Exprés

Especialitat en pastes per al Te * Extens ▲ Sandwichs * Sodes * Xampany i Vins
assortit en bosses i capses de luxe per a regal ▼ **EXTENS ASSORTIT EN PASTES**

Successors de Quirse Masana

Doctor Robert, 11 i 13

GRANOLLERS

MÁQUINES SINGER

per a cosir, brodar i sargir

Vendes al comptat i a plaços des de 3'50 pts. setmanals

Reparacions de tota classe * Venda d'Agulles, Oli, Peces i Accessoris

Ensenyament gratuït als compradors d'una màquina, de brodar, tallar i sargir

EXPOSICIÓ I VENDA

M. IGLESIAS

Plaça del Bestiar, 15 ◀ GRANOLLERS ▶ Plaça de les Olles, 14

RÓTULS CRISTALL

Papers de fantasia

Especialitat

en imitacions de

marbre i fusta

Miquel Soto

PINTOR DECORADOR

PREUS ECONÓMICS

▼ Carrer de Girona, 96

GRANOLLERS

Pompes Fúnebres "La Victoria", S. A.

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris, ajustant-se a les disposicions senyalades per la Llei de Sanitat

Tots els serveis són realitzats amb tota cura i promptitud i a preus més reduïts que no en cap altra funerària

Te a disposició del públic varis Autos Cotxes fúnebres marca «Hispano» per al trasllat de restes mortals

Extens assortit de Corones

Pensaments * Cintes * Creus * Angels i altres objectes funeraris

Servei Permanent

Carrer de Barcelona, 30

◀ Telèfon 115

▶ GRANOLLERS

**Demaneu sempre
Sempre!...**

Cervesa Damm

Orange Crush

Ah...!

i Gaseoses CLOTET

GRANOLLERS

Plaça Guimerà, 20 : Telèf. 74

Vda. de Joan Montaña

Anís La Perla del Vallès

ALCOHOLS

ANISSATS

LICORS

J. Montaña, 72 : Telèf. 53 : Granollers

LA DONA ELEGANT

vesteix a l'acreditada

CASA MONTAÑA

Plaça Constitució, 36

Crespons: Llanes

Sueters de Seda

i totes les

Novetats per a la present temporada